

Sygn. akt **XX GC 459/17**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 grudnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie **XX** Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący –	SSO Agnieszka Grzybczak-Stachyra
Protokolant –	Małgorzata Nagórska

po rozpoznaniu 29 listopada 2018 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa **S. D.**

przeciwko **Przedsiębiorstwu Handlowo-Uslugowemu (...) S.A. w W.**

o uchylenie uchwały

1. oddala powództwo;
2. zasądza od powoda S. D. na rzecz pozwanego Przedsiębiorstwa Handlowo-Uslugowego (...) S.A. w W. kwotę 1114 zł (jeden tysiąc sto czternaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1080 zł (jeden tysiąc osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Agnieszka Grzybczak-Stachyra

Sygn. akt XX GC 459/17

UZASADNIENIE

Pozwem dnia (...) maja 2017 r. (data stempla pocztowego) powód S. D. wniósł o uchylenie uchwały Nr 1/2017 Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszy spółki Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe (...) S.A. z siedzibą w W. (dalej jako PHU (...)) z dnia (...) kwietnia 2017 r. w sprawie rozwiązania i likwidacji spółki pod firmą PHU (...) S.A. z siedzibą w W.. W pozwie zawarł także wniosek o wstrzymanie postępowania rejestracyjnego dotyczącego uchwały Nr 1/2017 Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszy Przedsiębiorstwa Handlowo-Uslugowego (...) S.A. z siedzibą w W. z dnia 25 kwietnia 2017 r. w sprawie rozwiązania i likwidacji spółki pod firmą PHU (...) S.A. z siedzibą w W.. Powód wniósł również o zasądzenie od pozwanej kosztów postępowania w tym, kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając pozew powód wskazał, że jest akcjonariuszem pozwanej spółki i w jego ocenie przedmiotowa uchwała nr 1/2017 z dnia 25 kwietnia 2017 r. została podjęta z naruszeniem art. 422 § 1 k.s.h., bowiem jest sprzeczna z dobrymi obyczajami i godzi w interes pozwanej spółki. Zdaniem powoda, rozwiązanie i likwidacja uniemożliwi przeprowadzenie czynności sprawdzających działania, decyzje, zaniedbania i niegospodarność obecnego likwidatora spółki i Rady Nadzorczej spółki, oraz uniemożliwi pociągnięcie do odpowiedzialności władz spółki. W uzasadnieniu

pozwu powód wskazał na szereg uchybień i niegospodarność organów spółki m.in. poprzez zaniżenie ceny sprzedaży nieruchomości należącej do spółki przy Al. (...) w W. o kwotę 500.000 zł, uiszczenie przez spółkę za nabywcę kwoty 140.000 zł podatku od czynności cywilnoprawnych, obniżenie wartości zapasów towarowych, odmowę odpowiedzi na pytania powoda podczas Zgromadzeń Akcjonariuszy. Na potwierdzenie podnoszonych okoliczności powód domagał się w pozwie zobowiązania pozwanej do dostarczenia dokumentów stanowiących podstawę zapisów w sprawozdaniu finansowym za 2016 r.

Nadto powód wniósł o uchylenie Uchwały Nr 1/2017 z dnia 25 kwietnia 2017 r. przyjętej w trakcie Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszy z uwagi na wadliwe zwołanie Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszy spowodowane naruszeniem podstawy prawnej zwołania NWZA. Powód wyjaśnił, że w zawiadomieniu skierowanym do akcjonariuszy, zwołującym Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszy, zarząd spółki powołał się na art. 395 KSH, który jest podstawą zwołania Zwyczajnych Walnych Zgromadzeń Akcjonariuszy, natomiast podstawy prawne zwołania Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszy określa art. 398 KSH. Powód nadmienił również, że zwołanie Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Wspólników pozwanej spółki było wadliwe, co w konsekwencji powinno skutkować stwierdzeniem nieważności NWZA i w konsekwencji uchyleniem wszystkich przyjętych na NWZA w dniu 25.04.2017 r. uchwał, w tym Uchwały Nr 1/2017.

W pozwie powód powołał się również na naruszenie treści artykułu 402 § 3 k.s.h., ze względu na uchybienie terminowi dwóch tygodni, wskazując, że list polecony do powoda został nadany przez zarząd pozwanej spółki w dniu 11 kwietnia 2017 r., podczas gdy Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszy zostało zwołane na dzień 25 kwietnia 2017 r.

W odpowiedzi na pozew PHU (...) S.A. z siedzibą w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego na podstawie art. 423 § 2 zd. 1 k.s.h. dziesięciokrotnej wysokości kosztów procesu oraz kosztów zastępstwa adwokackiego w związku z oczywistą bezzasadnością powództwa.

W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwana wskazała, że powództwo jest oczywiście bezzasadne i ma charakter szantażu korporacyjnego skutkującego zaistnieniem przesłanek z art. 423 § 2 zd 1 k.s.h. Zdaniem pozwanej, powód w niniejszej sprawie, nie zaoferował żadnych dowodów mogących przesądzać o zasadności jego zarzutów wobec zaskarżonej uchwały i nie wykazał przesłanek uchylenia zaskarżanej uchwały.

PHU (...) podniosła, że powód pozostaje w prywatnym konflikcie z J. F. (1) – byłym prezesem, a aktualnym likwidatorem spółki i spór ten dotyczy wzajemnych rozliczeń finansowych. W ocenie pozwanej, konsekwencją tego sporu był zakup przez powoda niewielkiej liczby akcji spółki w celu kwestionowania na każdym kroku działalności organów spółki oraz przyjętych uchwał. Pozwana podkreśliła również, że powód mimo znikomego udziału w kapitale zakładowym spółki, jako akcjonariusz wszelkimi dostępnymi środkami, w tym poprzez udział w walnych zgromadzeniach rozpoczął sabotowanie działalności spółki.

W odpowiedzi na pozew PHU (...) podniosła również, iż powód nie wskazał, jaka konkretna zasada dobrych obyczajów oraz jaki interes spółki został naruszony w następstwie podjęcia zaskarżonej uchwały, albowiem powód w swoim uzasadnieniu powołuje się głównie na rzekome straty finansowe spowodowane przez niegospodarność prezesa spółki oraz brak odpowiedniego nadzoru ze strony przewodniczącego Rady Nadzorczej.

Pozwany uznał za chybione zarzuty powoda odnośnie wadliwego zwołania NWZA spółki na dzień (...) kwietnia 2017 roku. Podniósł, że zgodnie z utrwaloną linią orzecniczą Sądu Najwyższego, uchybienia formalne mogą być podstawą do kwestionowania prawidłowości uchwały, tylko o ile miały wpływ na powzięcie uchwał i jej treść.

W piśmie procesowym z 24.11.2017 r. powód zgłosił wniosek o odwołanie likwidatora w trybie art. 463§4 k.s.h., lecz następnie wniosek ten cofnął (k.146).

Postanowieniem z dnia 6 lipca 2018 r. Sąd oddalił wniosek powoda o zabezpieczenie roszczenia (k.171 i nast.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe (...) S.A. z siedzibą w W. jest przedsiębiorstwem zajmującym się dystrybucją urządzeń i artykułów biurowych. Obecnie spółka znajduje się w stanie likwidacji. Kapitał zakładowy spółki wynosi (...) zł i dzieli się na (...) akcji o wartości nominalnej (...) zł.

Powód S. D. jest akcjonariuszem pozwanej spółki (...) S.A. Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe w W. i posiada łącznie (...) akcji w tym (...) sztuk akcji (...), (...) sztuk akcji (...) i (...) sztuk akcji (...). Akcje te stanowią udział w kapitale akcyjnym w wysokości (...). Powód nabył akcje na podstawie trzech umów zawartych w dniu 2 lutego 2017 r. z A. G. i został wpisany do księgi akcyjnej.

(okoliczności bezsporne, dowód: zeznania powoda k. 348 verte – 349, wydruk KRS pozwanej - k. 38-45, zaświadczenie k. 18 , kopie wniosków o wpisanie akcjonariusza do księgi akcyjnej, umów sprzedaży akcji, oświadczeń o przeniesieniu akcji i zaświadczeń k. 78-95 akt)

Przed nabyciem akcji powód współpracował z PHU (...) S.A. m.in. w zakresie pośrednictwa przy sprzedaży nieruchomości stanowiącej własność spółki, położonej przy ul. (...) w W.. Pierwszą umowę pośrednictwa zawarł z pozwanym w 2010 r., kolejne w latach 2012 i 2013.

22 czerwca 2015 r. jako pożyczkobiorca zawarł z J. F. (2) umowę oznaczoną jako „Umowa pożyczki” na kwotę 10.000 zł.

Do sprzedaży nieruchomości za pośrednictwem powoda nie doszło i powód nie uzyskał z tego tytułu prowizji. Pismem z 21 listopada 2016 r. PHU (...) odmówiła powodowi wypłaty prowizji zwracając fakturę wystawioną na kwotę 276.750 zł.

(dowód: kopia umowy pożyczki – k.46, pismo pozwanej – k.47, faktura powoda nr (...) k.48, zeznania stron – k.348 verte – 350 verte).

W dniu 14 marca 2017 r. w siedzibie pozwanej spółki zwołane zostało Zwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszy Spółki Akcyjnej pod firmą (...) S.A. Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe w W.. Na tym zgromadzeniu zostało podjętych kilka uchwał, między innymi uchwała nr 1/2017 w sprawie zatwierdzenia bilansu oraz rachunku zysków i strat za rok 2016. S. D. głosował przeciw powyższej uchwale i zażądał zaprotokołowania jego sprzeciwu.

(dowód: kopia aktu notarialnego k. 96-100 akt)

Z kolei w dniu 25 kwietnia 2017 r. zostało zwołane kolejne Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszy spółki (...) S.A. w W., na którym miały zostać podjęte uchwały w przedmiocie likwidacji spółki, powołania likwidatora spółki, oraz zatwierdzenia bilansu otwarcia likwidacji spółki. Zarząd w liście poleconym informującym o Zgromadzeniu powołał się na art.395 k.s.h. dotyczący Zwyczajnych Walnych Zgromadzeń Akcjonariuszy. Pismo zostało wysłane do powoda 11 kwietnia 2017 r. i informowało o NWZA wyznaczonym na 25 kwietnia 2017 r. Powód został zawiadomiony o terminie zgromadzenia i wziął w nim aktywny udział. W Zgromadzeniu uczestniczyli akcjonariusze reprezentujący (...) kapitału akcyjnego tj. (...)akcji co stanowiło (...) ogólnej liczby głosów.

Uchwałą nr 1/2017 Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszy Przedsiębiorstwa Handlowo - Usługowego (...) S.A. w W. w sprawie rozwiązania i likwidacji spółki zdecydowało o rozwiązaniu spółki po przeprowadzeniu jej likwidacji i ustalono otwarcie likwidacji z dniem powzięcia niniejszej uchwały. Uchwała została podjęta w głosowaniu jawnym (...) głosami „za”, przy (...) głosach przeciwnych i braku głosów wstrzymujących się i nieważnych. Uchwała weszła w życie z dniem jej podjęcia.

S. D., który głosował przeciw powyższej uchwale, zażądał zaprotokołowania sprzeciwu.

Następnie uchwałą nr 2/2017 powołano J. F. (1) na likwidatora spółki. Także w przypadku tej uchwały S. D. głosował przeciw powyższej uchwale i zażądał zaprotokołowania sprzeciwu.

(dowód: zeznania stron k. 348 verte - 350 verte, kopia aktu notarialnego k. 101-104 akt)

Po Nadzwyczajnym Walnym Zgromadzeniu Akcjonariuszy spółki PHU (...) S.A. w W. powód podjął szereg działań, które miały na celu powstrzymanie procesu likwidacyjnego spółki, lub wręcz uchylenie uchwał podjętych na zgromadzeniach akcjonariuszy w dniach 14 marca 2017 r. i 25 kwietnia 2017 r. Wystąpił także z wnioskiem do sądu rejestrowego o zobowiązanie spółki do udzielenia mu informacji i wyjaśnień w trybie art. 429 k.s.h. W dacie zamknięcia rozprawy sprawa ta nie była prawomocnie zakończona.

Powód złożył także pozew o uchylenie uchwały nr 1/2017 z dnia 14 marca 2017 r. w przedmiocie zatwierdzenia bilansu oraz rachunku zysków i strat za rok 2016. Wniósł również pozew o zapłatę z tytułu pośrednictwa przy sprzedaży nieruchomości położonej przy ul. (...). Sprawa toczy się pod sygnaturą XX GC 1143/17. Obie sprawy nie zostały zakończone prawomocnymi wyrokami.

Powód w listopadzie 2017 r. złożył zawiadomienie do drugiego (...) Urzędu Skarbowego w W. o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę spółki. Postępowanie w tej sprawie zostało umorzone w lipcu 2018 r. Odwołanie powoda zostało oddalone.

Z kolei w listopadzie 2017 r. powód złożył dwa zawiadomienia o możliwości popełnienia przestępstwa do Prokuratury Rejonowej Warszawa – Wola w Warszawie. Jedno z zawiadomień dotyczyło zaniechań, których dopuścił się J. F. (1), drugie dotyczyło zaniechań rady nadzorczej. Postępowania te zostały połączone i ostatecznie w czerwcu 2018 r. umorzono je. Zażalenie złożone przez powoda zostało oddalone przez Sąd Okręgowy w Warszawie w czerwcu 2018 r.

W dniu 29 listopada 2018 r. tj. w dniu zamknięcia rozprawy powód złożył ponownie zawiadomienie do Prokuratury o popełnieniu przestępstwa przez prezesa zarządu/likwidatora PHU (...) S.A.

(dowód: zeznania stron k. 348 verte - 350 verte, kopie pozwów i zawiadomień wraz z załącznikami k. 125 – 142 akt, oświadczenie powoda – k.348, kopia zawiadomienia – k.232 – 347)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zeznania stron (k. 348 verte - 350 verte), które zostały uznane za wiarygodne. Były one spójne, logiczne i pozostawały w zgodzie ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym w postaci odpisów dokumentów. Sąd swoje rozstrzygnięcie wydał także w oparciu o dokumenty zgromadzone w sprawie, które nie były kwestionowane przez strony. Większość z tych dokumentów była poświadczona za zgodność z oryginałem przez adwokata występującego w sprawie, a kopie niepoświadczone nie były kwestionowane przez żadną ze stron.

Sąd oddalił wnioski dowodowe powoda o zobowiązanie spółki do przedłożenia dokumentów wskazanych w pozwie i piśmie 16 sierpnia 2018 r., jako dowody nieprzydatne dla rozstrzygnięcia sprawy. Zdaniem Sądu, dowody te zmierzały do powzięcia bardziej szczegółowej informacji o stanie i majątku spółki, a także o działaniach jej organów w celu rozliczenia likwidatora, a nie do wykazania zasadności powództwa. Podkreślić należy, że przedmiotem sprawy jest zaskarżona uchwała o rozwiązaniu i likwidacji spółki, a nie sprawdzanie prawidłowości działań organów spółki. Powód nie sformułował w pozwie żadnego roszczenia odszkodowawczego, a ponadto pozwanym nie są członkowie organów spółki, którzy ewentualnie odpowiadałoby za szkodę, lecz sama spółka.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo jest niezasadne.

W pierwszej kolejności jako najdalej idący podlega omówieniu zarzut nieważności uchwały Nr 1/2017 Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszy spółki Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe (...) S.A. z siedzibą w W. z dnia 25 kwietnia 2017 r. Powód wprost w petitum pozwu nie wyartykułował żądania stwierdzenia nieważności uchwały, ale takie stwierdzenie pojawia się w uzasadnieniu pozwu, gdzie powód w związku - z jego zdaniem - wadliwym zwołaniem NWZW, domaga się stwierdzenia jego nieważności i w konsekwencji uchylenia uchwały nr 1/2017 (k.15 akt sprawy).

Przystępując do oceny tego żądania Sąd najpierw zbadał, czy powód ma legitymację do wniesienia roszczenia, gdyż zgodnie z art. 425§ 1 k.s.h., z pozwem o stwierdzenie nieważności mogą wystąpić jedynie osoby i organy uprawnione do żądania uchylecia uchwały tj. wymienione w art. 422§ 2 k.s.h.

Prawo do wytoczenia powództwa o uchylenie uchwały walnego zgromadzenia przysługuje:

- 1) zarządowi, radzie nadzorczej oraz poszczególnym członkom tych organów;
- 2) akcjonariuszowi, który głosował przeciwko uchwale, a po jej powzięciu zażądał zaprotokołowania sprzeciwu; wymóg głosowania nie dotyczy akcjonariusza akcji niemej;
- 3) akcjonariuszowi bezzasadnie niedopuszczonemu do udziału w walnym zgromadzeniu;
- 4) akcjonariuszom, którzy nie byli obecni na walnym zgromadzeniu, jedynie w przypadku wadliwego zwołania walnego zgromadzenia lub też powzięcia uchwały w sprawie nieobjętej porządkiem obrad (§ 2).

Powód, zdaniem sądu, ma legitymację do żądania stwierdzenia nieważności podjętej uchwały jak i jej uchylenia, gdyż jest właścicielem 100 akcji pozwanej spółki, był obecny na zgromadzeniu, głosował przeciwko podjęciu zaskarżonej uchwały i zażądał zaprotokołowania sprzeciwu (art. 422§ 2 pkt. 2 k.s.h.).

Powód zachował także termin zarówno do żądania stwierdzenia nieważności uchwały (6 miesięcy od powzięcia informacji o uchwale, nie później niż dwa lata od przyjęcia uchwały - art. 425 § 2 k.s.h.), jak do jej uchylenia (miesiąc od dnia otrzymania wiadomości o uchwale, nie później niż 6 miesięcy od powzięcia uchwały – art. 424 § 1 k.s.h.), albowiem wniósł pozew 25 maja 2017 r. (data stempla pocztowego), a zatem w terminie miesiąca od podjęcia uchwały.

Odnosząc się do zarzutów podnoszonych przez powoda dotyczących wadliwego zwołania NWZA spółki w dniu 25 kwietnia 2017 roku stwierdzić należy, że argumentacja powoda jest trafna, jednakże nie prowadzi to do stwierdzenia nieważności podjętej uchwały. Rację ma powód wskazując, że w zawiadomieniu o Zgromadzeniu zarząd powołał się na art. 395 k.s.h. dotyczący zwyczajnych zgromadzeń, podczas gdy powinien podać jako podstawę przepis art. 398 k.s.h. Słusznie również podnosi, że zgromadzenie powinno być zwołane za pomocą listów poleconych lub przesyłek kurierskich wysłanych co najmniej dwa tygodnie przed terminem walnego zgromadzenia. Wysłanie zatem zawiadomienia o NWZA w dniu 11 kwietnia 2017 roku, podczas gdy NWZA wyznaczono na 25 kwietnia 2017 roku stanowiło naruszenie art. 402 § 3 k.s.h., gdyż wysłanie zawiadomień (ogłoszenie) nastąpiło o jeden dzień za późno.

Tym niemniej, zgodnie z utrwaloną linią orzecniczą Sądu Najwyższego, wskazane uchybienia o charakterze formalnym mogą być podstawą do kwestionowania prawidłowości uchwały, tylko o tyle, ile miały one wpływ na jej powzięcie i treść (wyrok Sądu Najwyższego z 10 marca 2005 roku, sygn. akt: III CK 477/04). Na NWZA spółki dnia 25 kwietnia 2017 roku stawili się akcjonariusze reprezentujący(...) % kapitału akcyjnego, co daje (...) głosów. Za podjęciem uchwały Nr 1/2017 było (...) głosów przy jedynie (...) głosach przeciwnych powoda. Wskazać należy, że zgodnie z art. 408 § 1 k.s.h., jeżeli przepisy statutu nie stanowią inaczej, walne zgromadzenie jest ważne bez względu na liczbę reprezentowanych na nich akcji. Uchwała dotycząca rozwiązania spółki zapada większością trzech czwartych głosów, chyba, że statut przewiduje surowsze warunki (art. 415 § 1 i 4 k.s.h.). W przedmiotowej sprawie powód nie wykazał, aby statut przewidywał surowsze warunki do podjęcia uchwał niż te wynikające z k.s.h., a na zgromadzeniu była obecna większość kapitału i uchwały były podjęte większością głosów określoną w art. 415 § 1 k.s.h. W tej sytuacji, w ocenie sądu, nie ma podstaw do stwierdzenia, że wadliwe zwołanie wpłynęło na wynik głosowania. Co więcej, strona powodowa nie starała się nawet wykazać, że wadliwe zwołanie zgromadzenia miało jakikolwiek wpływ na przebieg zgromadzenia lub treść podjętych na nim uchwał. Także sam przebieg zgromadzenia w dniu 25 kwietnia 2017 r. nie dawał podstaw do oceny, że podjęte wówczas uchwały dotknięte są nieważnością. Sąd przychylił się do zawartego w orzecznictwie Sądu Najwyższego stanowiska, zgodnie z którym w przypadku uchybień formalnych trudno dopatrywać się sprzeczności uchwały z przepisami ustawy wynikającej już z samego faktu naruszenia przepisów proceduralnych. Należy opowiedzieć się za poglądem, że w tego rodzaju przypadkach podstawą żądania stwierdzenia nieważności uchwał walnego zgromadzenia akcjonariuszy mogą być tylko takie uchybienia formalne, które wywarły wpływ na treść

uchwał. Stanowisko takie było także zaprezentowane przez Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 8 grudnia 1998 r. sygn. akt I CKN 243/98 (OSNC 1999, nr 6, pozycja 116).

Zdaniem sądu, ustalone w sprawie okoliczności faktyczne nie wskazują, że sposób zwołania walnego zgromadzenia akcjonariuszy sprzeczny z przepisami ustawy miał wpływ na treść zaskarżonych uchwał i brak było podstaw do stwierdzenia ich nieważności mimo naruszenia art. 395 k.s.h i 402 § 3 k.s.h. Wysłanie zawiadomień o zgromadzeniu o jeden dzień za późno nie przekreślało możliwości przygotowania się przez akcjonariuszy do zgromadzenia i wzięcia w nim udziału, gdyż do rozpoczęcia zgromadzenia pozostawało jeszcze 13 dni. Potwierdza to zresztą udział większości kapitału w zgromadzeniu. Podobnie wskazanie błędnej podstawy prawnej nie przekreśla skuteczności zawiadomienia, gdyż w zawiadomieniu jednocześnie prawidłowo wskazano, że chodzi o nadzwyczajne walne zgromadzenie i podano porządek obrad.

Z tych względów Sąd uznał, że uchybienia formalne w stadium poprzedzającym podjęcie uchwały Nr 1/2017 NWZA nie miały wpływu ani na treść ani powzięcie tejże uchwały. Nie ulega wątpliwości, że powód skutecznie został zawiadomiony o NWZA spółki w dniu 25 kwietnia 2017 roku i czynnie brał w nim udział m.in. głosując „przeciw” wszystkim podjętym uchwałom. Nie ma zatem podstaw do stwierdzenia nieważności przedmiotowej uchwały.

Odnosząc się z kolei do żądania uchylenia uchwały nr 1/2017 z 25 kwietnia 2017 r. podjętej w przedmiocie rozwiązania i otwarcia likwidacji spółki w oparciu o przepis art. 422 § 1 k.s.h., Sąd zbadał, czy zaistniały przesłanki wskazane przez powoda. Zgodnie z treścią art. 422 § 1 k.s.h., uchwała walnego zgromadzenia sprzeczna ze statutem bądź dobrymi obyczajami i godząca w interes spółki lub mająca na celu pokrzywdzenie akcjonariusza może być zaskarżona w drodze wytoczonego przeciwko spółce powództwa o uchylenie uchwały.

S. D. powołał się w pozwie na sprzeczność uchwały z dobrymi obyczajami i godzenie w interesy pozwanej spółki. W ocenie powoda, rozwiązanie i likwidacja spółki uniemożliwia przeprowadzenie czynności sprawdzających działania, decyzje, zaniebdania i niegospodarność obecnego likwidatora spółki i Rady Nadzorczej spółki, oraz uniemożliwia pociągnięcie do odpowiedzialności władz spółki i dokonanie zadośćuczynienia spółce przez likwidatora spółki oraz Radę Nadzorczą spółki. Tym samym, zdaniem powoda, uchwała o rozwiązaniu spółki godzi w interes spółki, gdyż przyjęcie uchwały nie jest korzystne dla spółki i może spowodować dla niej negatywne skutki. Podkreślił, że godzenie w interesy spółki ma miejsce wówczas, gdy akcjonariusze doprowadzają do faktycznego pomniejszenia majątku spółki, w szczególności w drodze wadliwych lub fałszywych transakcji, ograniczają jej zysk, „uderzają” w dobre imię spółki lub jej organów, chronią interesy osób trzecich kosztem interesów spółki

W ocenie Sądu Okręgowego argumentacja powoda nie zasługiwała na uwzględnienie.

Jak wynika z akt sprawy, PHU (...) jest spółką prawa handlowego zajmującą się dystrybucją urządzeń i artykułów biurowych. Spółka w obecnej formie prawnej istniała i rozwijała działalność począwszy od 2001 roku. Przed podjęciem uchwały nr 1/2017 z 25 kwietnia 2017 r. zostały sprzedane istotne składniki majątku spółki w postaci nieruchomości przy Al. (...) w W. oraz przy ul. (...) w W.. Pozostały natomiast m.in. zapasy towarów w postaci artykułów i urządzeń biurowych.

Zdaniem Sądu, w niniejszej sprawie powód błędnie przypisuje uchwale nr 1/2017 sprzeczność z dobrymi obyczajami. Wbrew twierdzeniom powoda, nie można uznać, że uchwała sprzeniewierza się zwyczajom uczciwości kupieckiej i zmierza do pokrzywdzenia interesów spółki. Wskazać należy, że przedmiotem uchwały nie była zgoda na transakcję, sprzedaż nieruchomości, czy zaciągnięcie zobowiązania przez spółkę, ale zgoda akcjonariuszy na zakończenie działalności spółki poprzez jej rozwiązanie i otwarcie likwidacji. Takie działanie pozostaje w zgodzie z procedurą przewidzianą w art. 459 i nast. k.s.h. Co więcej, zgodnie z art. 460 k.s.h., do dnia złożenia wniosku o wykreślenie spółki z rejestru, rozwiązaniu może zapobiec uchwała walnego zgromadzenia podjęta przy zachowaniu określonej w tym przepisie większości głosów i kworum. Decyzja akcjonariuszy o rozwiązaniu spółki może być zatem w drodze następnej uchwały zmieniona.

W ocenie Sądu, powód nie wykazał, że przedmiotowa uchwała narusza dobre obyczaje w rozumieniu zasad uczciwości kupieckiej przy prowadzeniu działalności gospodarczej oraz godzi w interesy spółki. Poza brakiem możliwości rozliczenia organów spółki, powód nie wskazał na inny interes spółki, który mógł zostać naruszony w następstwie podjęcia zaskarżonej uchwały. Powód w swoim uzasadnieniu wskazuje głównie na rzekome straty finansowe spowodowane przez niegospodarność prezesa spółki J. F. (1) oraz brak odpowiedniego nadzoru ze strony przewodniczącego Rady Nadzorczej.

Po pierwsze wskazać należy, że podnoszone w uzasadnieniu pozwu argumenty o nieprawidłowym sporządzeniu sprawozdania finansowego odnoszą się do uchwały Nr 1/2017 dnia 14 marca 2017 roku o zatwierdzeniu sprawozdania finansowego za 2016 r., natomiast skarżona przez powoda uchwała w żaden sposób nie odnosi się do kwestii tego sprawozdania. Ponadto, pozwany zaprzeczył aby zatwierdzony uchwałą Nr 1/2017 Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia spółki z dnia 14 marca 2017 roku bilans oraz rachunek zysków i strat zawierał jakiegokolwiek błędy, naruszał prawo, dobre obyczaje, czy interes spółki. Sprawozdanie finansowe spółki zostało poddane badaniu niezależnego biegłego rewidenta, który potwierdził, że badane sprawozdanie finansowe zostało sporządzone na podstawie prawidłowo prowadzonych ksiąg rachunkowych, zgodnie z ustawowymi zasadami rachunkowości, jest zgodne co do formy i treści z obowiązującymi przepisami prawa, statutem i przedstawia rzetelnie i jasno wszystkie istotne informacje dla oceny pracy spółki. Powód nie przedstawił żadnych dowodów, które mogłyby przesądzać o stanie odmiennym lub zmierzać do wyciągnięcia przeciwnych wniosków.

Po drugie, uchwała której dotyczy pozew, wbrew twierdzeniom powoda nie dotyczy wadliwych lub fałszywych transakcji, nie uderza w dobre imię spółki lub jej organów, nie chroni interesów osób trzecich kosztem interesów spółki. Trudno zaakceptować twierdzenia powoda, aby uchwała o rozwiązaniu spółki godziła w interes spółki, która kończy już swoją działalność i wyprzedaje resztki majątku. Akcjonariusze jako de facto współwłaściciele spółki mają prawo decydować o zakończeniu działalności gospodarczej i ustaniu bytu spółki. Jeśliby przyjęcie uchwały nie było korzystne dla spółki i mogło spowodować dla niej negatywne skutki, to trudno przyjąć, aby niemal wszyscy obecni na Zgromadzeniu akcjonariusze stanowiący ponad(...) kapitału głosowali za jej przyjęciem.

Po trzecie, w toku postępowania powód kategorycznie twierdził, że działania, jak i zaniechania zarówno członków Rady Nadzorczej, jak i samego J. F. (1) szkodzą spółce, narażają ją na straty. Jednak żadnych dowodów na podnoszone przez siebie okoliczności pozwany nie był w stanie przedstawić, poza swoimi twierdzeniami, a zgodnie z treścią art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Jak wskazał w swoim wyroku Sąd Apelacyjny w Krakowie z dnia 24 kwietnia 2018 r. w sprawie I ACa 1248/17 „Samo subiektywne poczucie krzywdy powoda i jego przekonanie o zasadności swojego stanowiska, nie może zastąpić procesowego wykazania, zgodnie z ogólną regułą dowodową art. 6 k.c.”.

Podkreślić należy, że szeroko zakrojone działania powoda po przyjęciu uchwał zarówno przejawiające się składaniem pozwów przeciwko spółce, jak i zawiadomieniami o możliwości popełnienia przestępstwa kierowanymi do Prokuratury, czy Urzędu Skarbowego nie przyniosły żadnych rezultatów. Postępowania były umarzone z uwagi na niestwierdzenie jakichkolwiek nieprawidłowości. Powód w listopadzie 2017 r. złożył zawiadomienie do drugiego (...) Urzędu Skarbowego w W. o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę spółki, lecz postępowanie w tej sprawie zostało umorzone w lipcu 2018 r., a odwołanie powoda oddalone. Nieskuteczne były również dwa zawiadomienia o możliwości popełnienia przestępstwa złożone przez powoda w listopadzie 2017 r. do Prokuratury Rejonowej (...) w W.. Jedno z zawiadomień dotyczyło zaniechań, których dopuścił się J. F. (1), drugie dotyczyło zaniechań Rady Nadzorczej. Postępowania te zostały połączone, następnie umorzone, a w czerwcu 2018 r. Sąd Okręgowy w Warszawie ostatecznie oddalił zażalenie powoda na postanowienie Prokuratury o umorzeniu postępowania. Wyniki tych postępowań świadczą, w ocenie Sądu, z jednej strony o tym, że podejrzenia powoda są nieuprawnione, a z drugiej przemawiają za tezą pozwanego, że powód z powodów czysto osobistych stara się utrudnić podejmowanie uchwał w spółce i sabotuje działalność likwidatora.

W ocenie Sądu, nieuprawdopodobnione podejrzenia jednego z mniejszościowych akcjonariuszy co do nieprawidłowości w funkcjonowaniu spółki nie mogą paraliżować funkcjonowania spółki i prowadzić do uchylecia

uchwały zmierzającej do zakończenia jej działalności tylko w celu podjęcia ewentualnych dalszych, kolejnych procedur zmierzających hipotetycznie do wykazania niegospodarności i nieprawidłowych decyzji członka zarządu lub likwidatora.

Warto w tym miejscu zwrócić uwagę na jeszcze jedną okoliczność. Skoro w ocenie powoda spółka została narażona na szkodę, lub poniosła szkodę w wyniku działań Rady Nadzorczej lub J. F. (1), to powód na podstawie art. 486 § 1 k.s.h. mógł wystąpić z actio pro socio tj. z pozwem odszkodowawczym przeciwko byłym członkom zarządu, z którym może wystąpić każdy akcjonariusz lub osoba, której służy inny tytuł uczestnictwa w zyskach lub podziale majątku, jeżeli spółka nie wytoczyła powództwa o naprawienie wyrządzonej jej szkody w terminie roku od dnia ujawnienia czynu wyrządzającego szkodę. Osoby domagające się naprawienia spółce szkody na podstawie tego przepisu działają na rzecz spółki, jednakże występują one we własnym imieniu. Nie jest to realizacja własnych praw, lecz działanie w charakterze zastępcy spółki i w konsekwencji osoby te działają na rzecz wszystkich wspólników.

Z akt sprawy nie wynika, aby powód z takim powództwem wystąpił, mimo, że szeroko przedstawiane przez niego okoliczności, abstrahując od ich prawdziwości i trafności, stanowiłyby uzasadnienie dla podjęcia takich kroków prawnych. Powód natomiast domagając się uchylecia uchwały nr 1/2017 z 25 kwietnia 2017 r. prowadzącej do ustania bytu spółki, usiłuje wstrzymać likwidację spółki i odroczyć moment zakończenia jej działalności, próbując rozliczyć byłego prezesa spółki i aktualnego likwidatora z jego działalności w toku postępowania o uchylenie uchwały. Liczne wnioski dowodowe powoda o zobowiązanie spółki do przedłożenia dokumentów zmierzały, zdaniem Sądu, nie do wykazania zasadności powództwa, lecz do powzięcia bardziej szczegółowej informacji o stanie i majątku spółki, a także o działaniach jej organów jedynie w celu wystąpienia z dalszymi pozwami i wnioskami przeciwko J. F. (1).

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd nie znalazł podstaw do stwierdzenia nieważności bądź uchylenia zaskarżonej uchwały i w oparciu o cytowane wyżej przepisy, wobec braku przesłanek do uwzględnienia powództwa orzekł jak w pkt. 1 wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z wynikiem sporu na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. zasądzając na rzecz pozwanego koszty zastępstwa prawnego i opłat od pełnomocnictw. Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanego zwrot kosztów zastępstwa procesowego w wysokości stawki minimalnej przewidzianej w § 8 ust. 1 pkt. 22) Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (DZ. U. z 2015 r., poz. 1800 ze zm.) ,obowiązującego w dacie wniesienia pozwu tj. w kwocie 1080 zł (punkt 2 wyroku).

Rozstrzygając o kosztach Sąd nie zastosował 423 § 2 k.s.h., który stanowi, że w przypadku wniesienia oczywiście bezzasadnego powództwa o uchylenie uchwały walnego zgromadzenia sąd na wniosek pozwanej spółki może zasądzić od powoda do dziesięciokrotnej wysokości kosztów sądowych oraz wynagrodzenia jednego adwokata lub radcy prawnego. Sąd miał na uwadze trudną sytuację finansową powoda, a także fakt, iż działa on bez profesjonalnego pełnomocnika, nie ma wykształcenia prawniczego i może nie rozumieć istoty wpływu uchybień formalnych na możliwość stwierdzenia nieważności uchwał, a także sposobu wykładni przepisu art. 422§ 1 k.s.h.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji.

SSO Agnieszka Grzybczak - Stachyra